

8. 7. 2009

ID: 57195

Dohoda o převodu členských práv a povinností v bytovém družstvu

Dohoda o převodu členských práv a povinností v bytovém družstvu může být uzavřena i ústní formou, společný nájem družstevního bytu manžely nelze posuzovat odděleně od jejich společného členství v družstvu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 22 Cdo 1877/2007, ze dne 13.5.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně J. K., zastoupené advokátkou, proti žalovanému J. K., zastoupenému advokátem, o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 25 C 39/2006, o dovolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. prosince 2006, č. j. 21 Co 429/2006-237, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. prosince 2006, č. j. 21 Co 429/2006-237, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. dubna 2006, č. j. 25 C 39/2006-200, se ruší a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 5 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 (dále jen „soud prvního stupně“) ze dne 20. dubna 2006, č. j. 25 C 39/2006-200, bylo vypořádáno zaniklé bezpodílové spoluvlastnictví účastníků tak, že do výlučného vlastnictví žalobkyně a žalovaného byly přikázány movité věci a zůstatky na účtech u peněžních ústavů specifikované ve výroku rozsudku. Žalovanému byla dále přikázána „hodnota členského podílu vztahujícího se k družstevnímu bytu č. 14 o velikosti 3 + 1 / 2L s příslušenstvím, I. kategorie, který se nachází v 7. podlaží domu čp. 2023 v P. 5, B. 27 (dále jen „předmětný byt“), v částce 1 508 000,- Kč“ a uložena povinnost zaplatit žalobkyni na vypořádání jejího podílu 882 908,92,- Kč do šedesáti dnů od právní moci rozsudku. Soud prvního stupně dále rozhodl o poplatkové povinnosti účastníků a náhradě nákladů řízení státu a mezi účastníky.

Při vypořádání hodnoty členského podílu vztahujícímu se k uvedenému družstevnímu bytu soud prvního stupně poukázal na skutečnost, že byl vázán právním názorem vysloveným dovolacím soudem v jeho předchozím rušícím rozhodnutí potud, že hodnota členského podílu v bytovém družstvu nebyla jako aktivum společného majetku vypořádána dohodou po zániku manželství s tím, že dohoda o výměně bytů uzavřená mezi účastníky a manžely J. dne 6. listopadu 1998 není smlouvou o převodu členských práv a povinností a touto smlouvou nedošlo k zániku práva společného členství účastníků v družstvu a hodnota podílu musí být zahrnuta do vypořádání společného majetku, neboť k jejímu skutečnému vypořádání dosud nedošlo.

K tomuto předmětu vypořádání vzal za prokázáno, že účastníci byli od roku 1993 společnými členy D. v. d. B., přičemž po právní moci rozsudku o rozvodu manželství uzavřeli s manžely J. dohodu, že předmětný byt vymění za obecní byt č. 27 v P., P. 1956, když do tohoto bytu se měla nastěhovat žalobkyně s oběma dcerami; žalovaný prohlásil, že po udělení souhlasu s výměnou se stane nájemcem družstevního bytu 1 + 1 v P. 10, J. 11 a do bytu č. 27 se nenastěhuje. Souhlas s výměnou bytů byl udělen oběma jejich vlastníky a žalobkyně se do bytu v P. ulici přestěhovala.

Následně dne 16. prosince 1998 uzavřeli manželé J. s žalovaným dohodu, jejímž obsahem byl převod

„členských práv a povinností“, součástí kterých mělo být i právo nájmu k předmětnému bytu, na žalovaného. Příslušné družstvo tuto dohodu převzalo dne 6. ledna 1999, přičemž žalovaného vyzvalo k předložení dohody o převodu členských práv a povinností mezi účastníky a manžely J. a dokladu o výměně bytů s tím, že pokud by nedošlo k převodu členských práv a povinností na základě dohody, nemohlo dojít ani následně k platnému zpětnému převodu členství zpět na žalovaného na základě dohody ze dne 16. prosince 1998. Ing. J. poté žalobkyni vyzval k podpisu dohody o převodu členských práv a povinností spojených s členstvím v družstvu, což žalobkyně odmítla s poukazem na skutečnost, že ze strany ostatních účastníků dohody o výměně bytů nebyly dodrženy její podmínky.

Soud prvního stupně pak uzavřel, že při vázanosti právním názorem dovolacího soudu ohledně právního posouzení dohody ze dne 6. listopadu 1998 společný nájem bytu a společné členství v družstvu účastníkům vzniklo za trvání manželství ve smyslu § 703 odst. 2 občanského zákoníku (dále jen „ObčZ“) a ke dni rozhodnutí soudu prvního stupně dosud platným způsobem nezaniklo, když samotným rozvodem společné členství v družstvu nezaniká a ani v soudním řízení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 21 C 42/97 k zániku tohoto společného členství nedošlo, neboť žaloba byla vzata zpět. Nebyla ani uzavřena dohoda o zrušení společného členství účastníků v bytovém družstvu. Hodnotu členského podílu tak je nutno do vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů zahrnout a její zohlednění soud prvního stupně provedl na základě v řízení vypracovaného znaleckého posudku.

Městský soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) rozsudkem ze dne 7. prosince 2006, č. j. 21 Co 429/2006-237, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. Žalovaným uplatněnou námitku nesprávného stanovení hodnoty členského podílu účastníků v bytovém družstvu, jehož členy byli oba v okamžiku zániku jejich bezpodílového spoluvlastnictví, potud, že součástí hodnoty členského podílu neměl být nájem družstevního bytu, neshledal důvodnou. Soud prvního stupně se správně řídil závazným právním názorem vysloveným v rušicím rozhodnutí dovolacího soudu a nepochybil ani při stanovení hodnoty členského podílu, kterou bylo nutno vztáhnout ke dni zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů, k němuž existoval členský podíl vázaný na předmětný byt. Při stanovení majetkové hodnoty členského podílu pak soud prvního stupně správně vycházel z ceny v době vypořádání, avšak ze stavu v době zániku spoluvlastnictví.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal žalovaný dovolání, které opřel o § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu (dále jen „OSŘ“) a namítal, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem na hodnotu členského podílu nezahrnujícího právo nájmu k předmětnému bytu, a napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Soudy obou stupňů totiž nepromítly do svých rozhodnutí skutečnost, jakou je pozbytí nájemního práva účastníků k předmětnému družstevnímu bytu na hodnotu jejich členského podílu v družstvu, ačkoliv měly přihlížet k jednání účastníků po rozvodu jejich manželství, kteří členský podíl „vyprázdnili“ o právo nájmu družstevního bytu, za což získali jiný ekvivalent – každý z nich výlučné právo k jinému bytu. Žalovaný proto navrhl zrušení napadeného rozsudku odvolacího soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalobkyně navrhla zamítnutí dovolání pro absenci otázky zásadního právního významu. Odvolací soud provedl ocenění členského podílu v souladu s ustálenou judikaturou při akceptování okolnosti, že se vychází z ceny v době vypořádání, avšak stavu v době zániku spoluvlastnictví a praxe soudů v tomto ohledu je již bezproblémová. Poukázala na skutečnost, že ačkoliv žalovaný v dovolání akceptuje dohodu o výměně bytů ze dne 6. listopadu 1998 jako platnou, před podáním dovolání zahájil řízení o určení neplatnosti dohody o výměně bytů a jeho argumentace o stejných skutečnostech v řízení o určení neplatnosti dohody je zcela odlišná oproti dovolání.

Nejvyšší soud zjistil, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení, řádně zastoupeným advokátem, a dále se zabýval

přípustností dovolání.

Podle § 236 odst. 1 OSŘ lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Dovolání proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu je přípustné za splnění předpokladů stanovených v § 237 odst. 1 písm. b) a c), odst. 3 OSŘ. Protože předpoklady stanovené v § 237 odst. 1 písm. b) OSŘ nebyly naplněny, přicházela v úvahu přípustnost dovolání jen podle § 237 odst. 1 písm. c), odst. 3 OSŘ, podle nichž je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla řešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem.

Dovolací soud shledal dovolání přípustným pro posouzení otázky, zda, případně jakým způsobem se do ocenění členského podílu v družstvu pro účely vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví promítá okolnost, že po zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů dosavadní společní členové družstva a nájemci uzavřeli dohodu o výměně bytu, jehož byli společnými nájemci, neboť tato otázka dosud dovolacím soudem nebyla řešena.

Dovolání je důvodné.

V předmětné věci již bylo dovolacím soudem rozhodováno, a to rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. listopadu 2005, sp. zn. 22 Cdo 2397/2004 (uveřejněným v časopise Soudní rozhledy, 2006, č. 9) se závěrem, že „dohoda o výměně družstevního bytu za byt obecní, která obsahuje jen ujednání o této výměně, nemůže být současně smlouvou o převodu členství v družstvu, neboť neobsahuje podstatné náležitosti této smlouvy. Předložení dohody o výměně bytu družstvu, aby jako pronajimatel udělilo souhlas k dohodě podle § 715 ObčZ, není písemným oznámením dosavadního člena o převodu členství a písemným souhlasem nabyvatele členství.“

V poměrech souzené věci pak dovolací soud vyložil, že „dohoda o výměně bytu se tak týká jen nájemních vztahů účastníků této dohody. To znamená, že dohoda o výměně družstevního bytu za byt obecní (§ 715 ObčZ), která obsahuje jen ujednání o této výměně, nemůže být současně smlouvou o převodu členství v družstvu (§ 229 odst. 1 věta první a § 230 ObchZ), neboť neobsahuje podstatné náležitosti této smlouvy. Předložení dohody o výměně bytu družstvu, aby jako pronajimatel udělil souhlas k dohodě podle § 715 ObčZ, není také písemným oznámením dosavadního člena o převodu členství a písemným souhlasem nabyvatele členství. Neobstojí tak závěr soudů obou stupňů, že dohoda o výměně předmětného družstevního bytu za byt obecní, uzavřená 6. 11. 1998 (resp. 25. 11. 1998) mezi účastníky a manžely J., je rovněž smlouvou o převodu členství účastníků v družstvu na manžele J., a že tak došlo současně k zániku práva společného nájmu účastníků k předmětnému družstevnímu bytu a jejich společného členství v bytovém družstvu. Dovolací soud ještě podotýká, že i kdyby byla mezi účastníky a manžely J. uzavřena dohoda o převodu členských práv a povinností ústní formou (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. ledna 2001, sp. zn. 29 Cdo 225/2001, v němž je uvedeno, že „ústně uzavřená dohoda bude /při splnění náležitostí stanovených pro ni zákonem/ platná, nebude však účinná až do oznámení jejího uzavření družstvu), pak účinnost takové dohody je vázána na její oznámení družstvu způsobem popsáným v § 230 ObchZ, které nebylo ani tvrzeno.“

Uvedený závěr pak dovolací soud vyslovil v dovolacím řízení přípustným podle § 237 odst. 1 písm. c) OSŘ pro posouzení otázky, zda dohoda o výměně bytů, uzavřená mezi manžely jako společnými

nájemci družstevního bytu a společnými členy bytového družstva na straně jedné a společnými nájemci obecního bytu na straně druhé je rovněž dohodou o převodu práv a povinností spojených se společným členstvím bývalých manželů v bytovém družstvu.

Dovolací soud dospěl k závěru, že dohoda o výměně bytů ze dne 6. listopadu 1998 neobsahuje náležitosti nezbytné pro smlouvu o převodu členských práv a povinností v družstvu, přičemž nalézací soudy v dalším řízení z tohoto závazného právního názoru vycházely. Uzavřely, že nedošlo k zániku práva společného nájmu bytu ani k zániku společného členství v družstvu a hodnotu členských práv a povinností spojených s členstvím v družstvu vypořádaly.

Právní posouzení věci odvolacím soudem (a též soudem prvního stupně) však není správné a je v rozporu s hmotným právem.

Dovolací soud vychází z ustálené judikatury potud, že členský podíl v bytovém družstvu je předmětem vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů (k tomu srovnej z rozsáhlé judikatury např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. února 2001, sp. zn. 22 Cdo 2244/99, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2001, č. 7, str. 335, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. listopadu 2004, sp. zn. 22 Cdo 900/2004, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2005, č. 7, str. 261 a tam citovanou judikaturu dovolacího soudu).

Předpokladem vypořádání členského podílu je skutečnost, že došlo k zániku společného nájmu družstevního bytu manžely a jejich společného členství v bytovém družstvu (k tomu srovnej výše uvedenou judikaturu a dále např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. března 2004, sp. zn. 22 Cdo 590/2003, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2004, č. 15, str. 582, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. ledna 2006, sp. zn. 22 Cdo 3121/2005, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2006, č. 11, str. 419 nebo rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. listopadu 2002, sp. zn. 31 Cdo 2428/2000, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2003, č. 3, str. 145).

Při oceňování členského podílu v bytovém družstvu v rámci vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů - bývalých společných nájemců družstevního bytu a společných členů bytového družstva - se vychází ze stavu tohoto podílu v době zániku společného členství rozvedených manželů v družstvu, avšak z ceny odpovídající době, kdy se vypořádává (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. února 2001, sp. zn. 22 Cdo 2244/99, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2001, č. 7, str. 335, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. listopadu 2004, sp. zn. 22 Cdo 900/2004, uveřejněný v časopise Právní rozhledy, 2005, č. 7, str. 261).

Jestliže však soudy obou stupňů vyšly ze závěru, že dosud k zániku práva společného nájmu účastníků k předmětnému bytu a k zániku společného členství v družstvu a k určení výlučného nájemce a člena družstva nedošlo, nebyly splněny podmínky pro vypořádání členského podílu. Pokud přesto členský podíl v bytovém družstvu vypořádaly, spočívá jejich rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci, neboť je v rozporu s hmotným právem a dovolací důvod podle § 241 odst. 2 písm. b) OSŘ je uplatněn právem.

Podle § 242 odst. 3 OSŘ rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny.

Je ustálený judikatorní závěr, podle kterého ve výroku rozsudku o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se vypořádání dříve společných členských práv a povinností účastníků

spojených s užíváním družstevního bytu promítne pouze v tzv. výroku o vyrovnání podílů; tato práva se již v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů žádnému z účastníků nepřikazují (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 9. 2000 sp. zn. 22 Cdo 1242/99, uveřejněný v časopise Soudní rozhledy, 2000, č. 11, str. 335). Není proto správným postup soudů obou stupňů, jestliže žalovanému přikázaly do výlučného vlastnictví „hodnotu členského podílu“, neboť jeho ocenění mohlo být zohledněno pouze ve výroku o výši vypořádacího podílu.

Při úvaze o podmínkách pro vypořádání členského podílu pak podle názoru dovolacího soudu soudy nedocenily okolnosti vážící se k řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 21 C 42/97 o zrušení práva společného nájmu družstevního bytu a zrušení společného členství v bytovém družstvu, jestliže nezkoumaly obsah mimosoudní dohody, jejíž existence byla důvodem zpětvzetí žaloby žalobkyní. Bylo-li toto řízení zastaveno právě z důvodu uzavření mimosoudní dohody, bylo namístě posouzení, jestli se nejednalo o dohodu předvídanou § 705 odst. 2 věty druhé ObčZ, jejíž obsah by se do řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů nutně promítl. Soudy obou stupňů proto pochybily, pokud zamítly žalovaným navržený důkaz, jímž měl být objasněn důvod zpětvzetí žaloby a obsah tvrzené dohody nepovažovaly pro posouzení věci ze relevantní. Tím zatížily řízení před odvolacím soudem (a taktéž soudem prvního stupně) vadou, které mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ OSŘ).

Rozhodnutí soudů obou stupňů tak nejsou pro rozpor s hmotným právem správná z hlediska právního posouzení věci, a to již před posouzením dovolatelem vymezené dovolací otázky, jejímuž přezkumu předchází výše uvedený výklad dovolacího soudu o podmínkách vypořádání členského podílu. Jinými slovy řečeno, jestliže podle dosud učiněných závěrů nalézacími soudy není postaveno najisto, zda jsou vůbec splněny podmínky pro vypořádání členského podílu, nemohl se dovolací soud vyjádřit k dovolatelem formulované právní otázce a k okolnostem, za kterých bylo vypořádání členského podílu provedeno. S přihlédnutím k uvedené skutečnosti již bylo nadbytečné zabývat se posouzením dovolací námítky, že nalézacími soudy nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem na hodnotu členského podílu nezahrnující právo nájmu k předmětnému družstevnímu bytu.

Vedle posouzení, zda mezi účastníky došlo k uzavření dohody o zrušení práva společného nájmu družstevního bytu a společného členství v družstvu ve smyslu § 705 odst. 2 věta druhá ObčZ, bude na soudech, aby se v dalším řízení zabývaly i otázkou, zda nedošlo k převodu členského podílu v družstvu, přičemž posouzení této otázky není dotčeno ani závěry vyslovenými dovolacím soudem v jeho předchozím rušícím rozhodnutí, neboť dovolací soud se v rámci vymezeném dovolacím důvodem nesprávného právního posouzení zabýval toliko otázkou, zda dohoda o výměně bytů je současně i dohodou o převodu členského podílu a v tomto směru uzavřel, že písemný text dohody o výměně bytu neposkytuje podklady pro závěr, že se jedná i o dohodu převodu členského podílu pro absenci náležitostí nezbytných pro platnost dohody o převodu členského podílu.

Podle § 229 odst. 1 věty první ObchZ, ve znění účinném k 6. 11. 1998 (resp. 25. 11. 1998), kdy došlo k uzavření dohody o výměně bytu, členská práva a povinnosti může člen převést na jiného člena družstva, pokud to stanovy nevylučují.

Podle § 230 ObchZ převod práv a povinností spojených s členstvím v bytovém družstvu na základě dohody nepodléhá souhlasu orgánů družstva. Členská práva a povinnosti spojená s členstvím přecházejí na nabyvatele ve vztahu k družstvu předložením smlouvy o převodu členství příslušnému družstvu nebo pozdějším dnem uvedeným v této smlouvě. Tytéž účinky jako předložení smlouvy o převodu členství nastávají, jakmile příslušné družstvo obdrží písemné oznámení dosavadního člena o převodu členství a písemný souhlas nabyvatele členství.

V daném případě poukazuje dovolací soud na skutečnost, že dohoda o převodu členských práv a povinností může být uzavřena i ústní formou (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu České

republiky ze dne 3. ledna 2002, sp. zn. 29 Odo 225/2001, uveřejněný na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky – www.nsoud.cz). Bude proto na soudech, aby se v dalším řízení zabývaly (i s případným postupem podle § 118a OSŘ) posouzením, zda v souvislosti s dohodou o výměně bytů nedošlo i k ústnímu uzavření platné a účinné smlouvy (ve smyslu podmínek předvídaných § 230 ObchZ) o převodu členského podílu z hlediska úmyslu smluvních stran smlouvy o výměně bytů vypořádat otázky související se společným nájmem družstevního bytu a s tím spojeným společným členstvím účastníků v bytovém družstvu. Dovolací soud v daném směru vychází z úzkého sepětí institutu společného nájmu družstevního bytu manžely a společného členství manželů v družstvu vyjádřeného např. v rozsudku velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. ledna 2009, sp. zn. 31 Cdo 855/2008 (uveřejněného v časopise Právní rozhledy, 2009, č. 7, str. 258) ve směru, že společný nájem družstevního bytu manžely nelze posuzovat odděleně od jejich společného členství v družstvu. Je proto nutno zkoumat úmysl smluvních stran smlouvy o výměně bytů i z hlediska posouzení dopadu na společné členství účastníků v bytovém družstvu, a to vzhledem k okolnostem, které časově souvisely s uzavřením dohody o výměně bytů. Při posuzování okolností, jež se týkaly uzavření smlouvy o výměně bytů z hlediska celkového úmyslu smluvních stran pak bude nutno přihlídnout i k listinným důkazním prostředkům nacházejícím se ve spise, zejména k prohlášení ing. V. J. ze dne 22. listopadu 2008, jež se týká převodu „členských práv“ a dohodou „o převodu členských práv a povinností“ spojených s členstvím v D. v. d. B. 2023“ ze dne 16. prosince 1998 mezi manžely J. a žalovaným. Ostatně i z okolností, které předcházely uzavření smlouvy o výměně bytů a za nichž byla tato smlouva sjednána, nelze vyloučit zjištění okolností směřujících k případnému úmyslu smluvních stran týkajícímu se převodu členského podílu.

Rozhodnutí odvolacího soudu tudíž není správné. Dovolací soud proto napadený rozsudek odvolacího soudu podle ustanovení § 243b odst. 2, 3 ve spojení s § 242 odst. 2 písm. d) OSŘ zrušil a protože důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v němž je soud prvního stupně vázán vysloveným právním názorem dovolacího soudu ve smyslu § 243d odst. 1 věta první OSŘ.

Na soudu prvního stupně bude, aby se věci zabýval z pohledu právního názoru vyloženého dovolacím soudem jak ve vztahu k posouzení zániku společného nájmu družstevního bytu a společného členství v družstvu mezi účastníky (případnou dohodou uzavřenou mezi nimi naznačovanou v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 21 C 42/97), tak i ve vztahu k manželům J. v souvislosti s dohodou o výměně bytů a možnou dohodou o převodu členského podílu. Teprve na základě v tomto směru učiněných zjištění a závěrů bude možno uzavřít, zda je členský podíl v bytovém družstvu mezi účastníky předmětem vypořádání jejich zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví či nikoliv. Pro úplnost odůvodnění pak dovolací soud dodává, že pokud dospěje nalézací soud k závěru, že dohoda o převodu členského podílu mezi účastníky a manžely J. nebyla platně uzavřena, bude nutno také posoudit právní relevanci dohody o výměně bytů ze dne 6. listopadu 1998.

© EPRAVO.CZ – Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Tarifní hodnota](#)
- [Nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU](#)
- [Koupě nemovité věci](#)

- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)